

(1888), запропонував проект закону про підпорядкування школи духівництву (1889), домігся ухвалення закону про рівноправність нім. і чеськ. мов. *Dr. honoris causa* Львів. ун-ту (1894).

Л-ра: *Энциклопедический словарь Брокгауза и Ефрона*. Спб., 1892. Т.8.

М. Криль

ГЕБУЛЬТОВИЧ (Giebultowicz) Юзеф (28.VIII.1915, м. Доброміль тепер Львів. обл. – 18.I.1968) – юрист, дипломат, перекладач. Закінчив юрид. ф-т, Дип. студії Львів. ун-ту. У 1938–39 референт Скарб. палати м. Львова; 1937–39 мол. асист.-волонтерів, 1939–40 ст. контракт. асист. каф. держави і міжнар. права Львів. ун-ту. Під час II Св. війни учасник підпільної Нар. військ. організації; 1943–44 перебував у концтаборі Майданек; з 1945 на дип. службі; 1948–54 посол і повноважний представник Польщі в Осло. Перекладач з норв., авт. перекладів Г. Ібсена пол. мовою, праці *Tam gdzie fiordy* (Warszawa, 1970).

Л-ра: *Redzik; Węgierski J. Lwowska konspiracja narodowa i katolicka 1939–1946*. Kraków, 1994; *Lw. szkoła дур.*; ДАЛО. Ф. 26. Оп. 5. Спр. 384.

А. Редзик

ГЕДИМИН (Gedymin) Юзеф (? – ?) – єзуїт, магістр. Проф. синтаксису у Львові (1725–26).

Л-ра: *Łuszczak*.

В. Кметь

ГЕЛЛЕНТИХ (Gellentich) Лаура (01.XI.1905, м. Фіуме, тепер Італія – ?) – філолог-романіст. У 1930–33 (?) викладач італ. мови Львів. ун-ту. Подальша доля невідома.

Л-ра: ДАЛО. Ф. 26. Оп. 5. Спр. 392.

М. Мельник

ГЕЛЯРОВСЬКИЙ (Gelarowski) Бонавентура (VII.1657, Великопольща – 4.X.1711, м. Люблін, Польща) – єзуїт (1674, Краків), священик, магістр. Проф. поетики у Львові (1683–84), риторики в Грудзьондзі (1688–89), Каліші (1690–91), Львові (1692–93), місіонер у Ковелі (1700–01), регенс шляхет. конвікту в Сандомирі (1702–03), префект шкіл у Львові (1703–04), інструктор III пробації у Ярославі (1704–07).

Л-ра: HCL; *Zaęski; Pelczar; EWOJ; Łuszczak*.

В. Кметь

ГЕМБАРОВИЧ (Gębarowicz) Мечислав (17.XII.1893, м. Ярослав, тепер Польща – 02.IX.1984, м. Львів) – історик мистецтва, д-р філософії (*Aleksander biskup ęski 1129–1156. Szkic monograficzny ze szczególnym uwzględnieniem działalności kulturalnej*, 1921), габліт. д-р (*Początki kultu ś. Stanisława i jego średniowieczny zabytek w Szwecji*, 1928), канд. мистецтвознавства (1961). Закінчив філос. ф-т Львів. ун-ту (1921), поглиблено вивчав історію мистецтва та заг. історію. У 1920–22 асист. семінару історії Польщі Львів. ун-ту; з 1922 бібліотекар Нац. закладу ім. Оссоліньських у Львові; 1923–38 викладач історії пластичних мистецтв архітектур. ф-ту Львів. політехніки; з 1924 керівник, 1925–39 охоронець фондів музею ім. Любомирських в Оссолінеумі; 1922–23, 1925, 1928–30, 1939 проводив наук. дослідження в Австрії, Бельгії, Франції, Іспанії, Німеччині та Італії; 1928–36 приват-доц. історії мистецтва нового часу, 1936–39 титул. проф., 1939–41, 1944–50 проф. Львів. ун-ту; під час нім. окупації уряд. комісар б-к Львова, куратор, з 1943 директор Оссолінеуму, після 1944 організував вивезення до Вроцлава значної

М. Гембарович

частини фондів б-ки; 1950–51 бібліотекар, 1951–55 наук. співроб. Ін-ту сусп. наук; 1955–63 наук. співроб. Музею етнографії та худ. промислу. Наук. інтереси: історія пол. мистецтва раннього середньовіччя, пол. історія культури періоду ренесансу та бароко. Авт. праць *Zakład narodowy imienia Ossolińskich we Lwowie* (Lwów, 1927; z współaut.); *Architektura i rzeźba na Śląsku do schyłku XIV w.* (Kraków, 1934); *Studia nad dziejami kultury artystycznej późnego renesansu w Polsce* (Toruń, 1962); *Portret XVI–XVIII wieku we Lwowie* (Wrocław; Warszawa; Kraków, 1969); *Mater Misericordiae – Pokrow – Pokrowa – w sztuce i legendzie* (1986); *Katalog rękopisów Biblioteki im. Gwalberta Pawlikowskiego* (Lwów, 1929); *Szkice z historii sztuki XVII w.* (Toruń, 1966). Член Пол. наук. т-ва у Львові (1923), Пол. АН (1929), Міжнар. союзу "The Muzeums Association" в Лондоні, Іконогр. комісії Міжнар. іст. комітету. Похований на Личаків. цвинтарі.

Л-ра: *Sł. historyków pol.*; Митці України. К., 1992; ЕЛ. Т. 1; *Луніи*.

Р. Лаврецький, І Сварник

ГЕНГЕЛЬ (Gengell) Єжи (4.IV.1657, Великопольща – 15.XII.1727, м. Каліш, Польща) – єзуїт (1673, Краків), священик (1685, Краків). Похідний капелан кийв. воєводи М. Концького (до 1696), проф. логіки (1687–88), фізики (1688–89), "третьої лекції", позит. і полем. теології, префект б-ки (1689–90) у Львові, проф. філос. у Ярославі (1690–91), Любліні (1691–93), моральної, полем. і позит. теології, префект бурси (1693–94), проф. полем. і позит. теології (1694–96), схоласт. теології (1696–1704) у Львові, як ректор у Сандомирі (1704–10) забезпечував евакуацію колегіуму під час Півн. війни, префект студій і шкіл у Львові (1710–13), ректор у Гданську (1713–17), Кракові (1717–21), Львові (1721–25). Спорудив нову будівлю Львів. ун-ту (1723, нині сер. школа № 62), 1724 розпочав суперечки з орденом піярів стосовно організації шляхет. конвікту, префект студій у Каліші (1725–27). Відомий полеміст, автор трактатів, спрямованих проти протестантів та атеїзму, дискутував з прихильниками картезіанства.

Л-ра: HCL; *Zaęski; PSB; EWOJ; Łuszczak*.

В. Кметь

ГЕНДОШ (Giendosz) Броніслав (02.IX.1905, м. Львів – 19.XII.1970, м. Краків, Польща) – д-р медицини (1933), доц. (1939), проф. (1947). Закінчив мед. ф-т Львів. ун-ту (1933). У 1933–39 асист. каф. патол. фізіології Львів. ун-ту; 1939–41 доц. каф. патол. фізіології Львів. мед. ін-ту; 1942–44 доц., зав. каф. заг. та експерим. патології Держ. мед.-природн. фах. курсів (Львів); 1945–47 лікар інфекц. від-ня Краків. лікарні св. Лазаря; 1947–70 проф., зав. каф. заг. та експерим. патології, 1951–53 проректор, 1953–57 ректор Краків. мед. академії. Наук. інтереси: вітамінологія та ендокринологія (досліджував тиротоксикоз), вітаміно- та гормонотерапія, гігієна праці, організував одну з перших лаб. для визначення рівня тиротидних гормонів, вмісту йоду в кро-